

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ
[DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PSALMII
CARTEA A CINCEA
Psalmul 106

44 *Dar El le-a văzut strămtorarea, când le-a auzit strigătele.*
45 *Și-a adus aminte de legământul Său, și a avut milă de ei, după bunătatea Lui cea mare:*
46 *a stărnit pentru ei mila tuturor celor ce îi țineau prinși de război.*
47 *Scapă-ne, Doamne Dumnezeu nostru, și strânge-ne din mijlocul neamurilor, ca să lăudăm Numele Tău cel sfânt și să ne fălim cu lauda Ta!*
48 *Bindecuvântat să fie Domnul Dumnezeu lui Israel, din veșnicie în veșnicie !*
Și tot poporul să zică : „Amin ! Lăudați pe Domnul !”

Psalmul 107

1 *„Lăudați pe Domnul, căci este bun, căci în veac ține îndurarea Lui !”*
2 *Așa să zică cei răscumpărați de Domnul, pe care i-a izbăvit El din mâna vrăjmașului,*
3 *și pe care i-a strâns din toate țările : de la răsărit și de la apus, de la miazănoapte și de la mare.*

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

4 *Ei pribegeau prin pustiu, umblau pe căi neumblate, și nu găseau nicio cetate, unde să poată locui.*
5 *Sufereau de foame și de sete; le tânjea sufletul în ei.*
6 *Atunci, în strămtorarea lor au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor ;*
7 *i-a călăuzit pe drumul cel drept, ca să ajungă într-o cetate de locuit.*
8 *O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor !*
9 *Căci El a potolit setea sufletului însetat și a umplut de bunătați sufletul flămând.*
10 *Cei ce ședeau în întuneric și umbra morții trăiau legați în ticăloșie și în fiare,*
11 *pentru că se răzvrătiseră împotriva cuvintelor lui Dumnezeu, pentru că nesocotiseră sfatul Celui Preaînalt.*
12 *El le-a smerit inima prin suferință : au căzut, și nimeni nu i-a ajutat.*
13 *Atunci, în strămtorarea lor; au strigat către Domnul, și El i-a izbăvit din necazurile lor.*
14 *I-a scos din întuneric și de umbra morții și le-a rupt legăturile.*
15 *O, de ar lăuda oamenii pe Domnul pentru bunătatea Lui și pentru minunile Lui față de fiii oamenilor !*

[Continuarea în numărul viitor]

ORARUL SLUJBELOR BISERICII
DUMINICA 9 - 12
18 - 20
JOI 18 - 20
Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ANUL IX, NR. 386, 2 APRILIE 2023

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

„Tu cercetezi pământul și-i dai belșug, îl umpli de bogății și de râuri dumnezeiești pline cu apă. Tu le dai grâu, pe care iată cum îl faci să rodească : îi uzi brazdele, îi sfârâmi bulgării, îl înmoi cu ploaia și-i binecuvântezi răsadul. Încununezi anul cu bunătațile Tale, și pașii Tăi varsă belșugul”. [PSALMUL 65 : 9 - 11]

- Editorial
- Johann Gerhard Oncken
- Cum pot fi mântuit ?
- Citirea Bibliei. Psalmii
- Ioan 3 : 16

Editorial. **Fericirea lumii (I)**

„Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat; nu mi-am oprit inima de la nici o veselie, ci am lăsat-o să se bucure de toată truda mea și aceasta mi-a fost partea din toată osteneala mea.

Apoi, când m-am uitat cu băgare de seamă la toate lucrurile pe care le făcusem cu mâinile mele și la truda cu care le făcusem, am văzut că în toate este numai deșertăciune și goană după vânt și că nu este nimic trainic sub soare.” (Eclesiastul 2 : 10 - 11)

Acum 2500 de ani domnea în Asia Mică, în capitala Sardes, Cresus, regele Lydiei. El era un domnitor războinic, a cărui oștire bine școlită, se caracteriza înainte de toate, prin ulanii săi călare.

El și-a întins imperiul spre vest până la coasta arhipelagului și spre est până la granița Persiei ; prin dezvoltarea industriei și a mineritului, în mod deosebit prin exploatarea noudescoperitelor câmpuri de nisip aurifer, a adunat bogății enorme.

Războaiele sale victorioase, comorile sale, înflorirea țării sale, păreau să unească în mâna lui toată fericirea pământului.

La curtea lui a apărut Solon, vestitul legiuitor al Atenei, care trecea drept cel mai înțelept bărbat al timpului său. Cresus l-a condus pe Solon prin toate vistieriile și castelele sale ; apoi l-a întrebat cine ar fi cel fericit om.

Cresus credea că el ar fi cel mai fericit, dar Solon i-a răspuns : „**Ești foarte bogat, un stăpân peste multe popoare ; dar „fericit” nu te pot numi, înainte de a afla dacă-ți vei sfârși viața fericit.**

Mulți care sunt enorm de bogați, nu sunt fericiți ; mulți care nu au decât cele de trebuință, sunt mulțumiți.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Dar la orice lucru trebuie să vezi sfârșitul, cum iese.”

Cresus la părăsit pe Solon ; el l-a considerat neinteligent, pentru că nu prețuiește și nu se bucură de bunurile prezentului.

Solon abia plecase, când fiul iubit al regelui, un tânăr plin de speranțe, și-a pierdut viața la vânătoare.

Câțiva ani mai târziu, regele a fost bătut în luptă de perși, capitala lui, Sardes, a fost cucerită de dușmani, el însuși osândit la moarte, pe rug.

Încătușat cu lanțuri de fier, stătea pe stiva de lemne. Flăcările deja se înălțau. Atunci Cresus, la amintirea vorbeii lui Solon, a izbucnit în strigătul dureros :

„O, Solon, Solon !” Acest strigăt l-a surprins pe împăratul persan, Cyrus, care a pus să se ceară lămurire.

Când Cyrus a aflat ce a răspuns Solon cândva, inima lui a fost înduplecată de îndurare ; el l-a salvat pe Cresus de pe rugul arzând și i-a dăruit viața.

Ce repede a trecut visul fericirii, pe care Cresus credea că o posedă ! El a fost cu atât mai nefericit, cu cât fusese înainte mai bogat și mai puternic.

A existat un bărbat pe pământ, care s-a bucurat până la moarte de toate lucrurile spre care aspiră inimile omenești.

Acesta a fost Solomon, împăratul din Ierusalim. El a avut înțelepciune, putere, bogăție, cinste, lauda oamenilor, toată pofta ochilor, lucrurile înalte ale acestei vieți.

Împărăteasa din Saba (Seba, un oraș din Arabia), a auzit despre el. Ea a venit cu un mare alai de servitori, cu cămile care duceau pietre scumpe, aur și mirodenii ; căci ea voia să încerce înțelepciunea lui Solomon și să vadă comorile lui.

După ce Solomon i-a răspuns la toate ghicitorile și întrebările, cu o înțelepciune minunată și când i-a văzut comorile și mâncarea pentru masa lui și slujirea servitorilor lui și bogăția hainelor și darurile pe care le făcea Solomon și jertfele pe care I le oferea lui Dumnezeu, atunci a exclamat :

„*N-am crezut acele cuvinte până când am venit și le-am văzut cu ochii mei ; și iată, nici jumătate nu mi s-a spus : tu întreci în înțelepciune și bunăstare faima de care am auzit.*

Ferice de oamenii tăi, ferice de acești slujitori ai tăi, care stau neîncetat înaintea ta și ascultă înțelepciunea ta !” (I Împărați 10 : 7 - 8)

Aici pare, ca și când în sfârșit a fost găsit un om pe pământ, care posedă fericirea lumii.

Dar acest împărat, Solomon, luminat de Duhul lui Dumnezeu, a scris o carte despre lucrurile trecătoare și despre fericirea pământească, cu titlul „*Eclesiastul*”.

El spune acolo : „*Deșertăciunea deșertăciunilor, zice Eclesiastul !*

Totul este deșertăciune ! ... Am vorbit cu inima mea, zicând :

„*Iată, am ajuns mare și am dobândit înțelepciune mai mult decât toți cei care au fost peste Ierusalim înainte de mine și inima mea a văzut multă înțelepciune și cunoștință.*” ...

Am aflat că aceasta de asemenea este goană după vânt. ...

Am zis în inima mea : „Vino acum să te încerc cu bucurie : deci bucură-te de plăcere !”

Dar iată, aceasta de asemenea este deșertăciune !

[Cont. în nr. viitor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*: XV, 2 | Georg von Viebahn, BERLIN | 1909-1910 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

[Petru Popovici]

CAPITOLUL 21

JOHANN GERHARD ONCKEN

Johann Gerhardt Oncken s-a născut la 26 ianuarie 1800 în localitatea Varel din Germania.

Din cauza invaziei franceze sub Napoleon, asupra Germaniei, tatăl său a fugit în Anglia unde a murit, iar copilul a rămas cu bunică-sa.

Când a ajuns la vârsta de 14 ani, un negustor din Scoția a fost pe la bunică-sa și văzându-l pe băiat că e drăguț, bine dezvoltat și inteligent, a zis :

„Vreau să fac om din acest băiat. El are nevoie de un tată și eu am să fiu ca un tată pentru el”.

Băiatul tocmai fusese confirmat în biserica lutherană. Pe aceea vreme, în Germania se obișnuia ca băieții să meargă să facă ucenicie pentru a învăța o meserie, așa că bunica lui a consimțit ca băiatul să plece. Prima întrebare a negustorului către băiat a fost dacă are o Biblie.

Întrucât băiatul a răspuns că nu are, primul lucru din partea negustorului a fost să meargă să-i cumpere o Biblie.

Plecând în Scoția cu negustorul, acesta a căutat să-l introducă în ale negustoriei. Așa se face că a ajuns să călătorească prin toată Scoția, prin Anglia, prin Franța și Germania.

În aceste călătorii de afaceri, el a ajuns să facă multe cunoștințe și prin contactul cu mulți a ajuns să aibă abilitatea de a cunoaște oamenii, ceea ce i-a fost de mare folos mai târziu.

În Londra a intrat în legătură cu o familie de credincioși care l-au ajutat să cugete mai adânc la starea sufletului său. Ei s-au rugat mult pentru mântuirea sufletului său.

Era prin anul 1820, când odată l-au adus la biserica metodistă unde a ascultat o predică, care l-a determinat să se pocăiască.

După ce s-a predat Domnului, el a început să mărturisească altora pe Mântuitorul. Pentru el a fi mântuit însemna a mântui pe alții. Aceasta a devenit lozinca vieții sale.

Din banii lui a procurat tractate religioase pe care le împărțea altora. Rudeniilor sale și prietenilor le scria lungi scrisori prin care căuta să vorbească sufletului lor despre mântuire.

Primul suflet câștigat pentru Cristos a fost un tânăr. Societatea de tractate „*Continental Society*” aflând de activitatea lui l-a angajat ca misionar și l-a trimis la Hamburg.

Deci din 1823 îl găsim din nou în Germania. Prima predică, Oncken a ținut-o la 4 ianuarie 1824. Textul său a fost Isaia 55 : 1 în fața a 18 ascultători. Între ei a fost C. F. Lange, care s-a pocăit și a devenit unul din colaboratorii săi de mai târziu ...

[Continuarea în numărul viitor]

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

[EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16]